

AVRAM U SEBI

Gorak je taj pesak morski, množenje moje,
Plače u slabinama mojim veliki narod,
Svirepo je obećanje, mera neobrazložena,
A plotni putevi dugi;

ovde plane grom,

Tamo se more otvori kao knjiga
Rečenicu da povedem u nečitkom rukopisu,
I proroci prevrću vatru po ustima,
I prašina se ne sleže na drumovima,
I kužni usev lomača sa šatorima putuje —
A čudljivi su anđeli, čudljiv zakon
Koji ih šalje u odluku, u dugu strašnu ljubav
S večnošću što je činim;

seme moje urla

I slavi te, jer mora, ti što mi prostru log.

AHASVER U DUBROVNIKU

Ušao sam kroz vrata od Pila
Kraj stražara od zimljive gline;
Kao kratka ruža hranjena mirisom katrana
Buktala je luka u rumeni jutra.

U česmi na trgu brblja voda, a dvojica
Od bronze koja umire zeleno, na kamenom tornju
Poštenom merom krčme vreme, robu založenu
Ocima gradskih otaca, bez priznanice;

Vlasnika tražim,

Posao je preozbiljan,
Umor u krvi prečišćen taloži se
Kao zlato u čašice zglobova;

Izlizao sam metalno lišće zvekira, istanjio korakom
Hiljadu kamenih stepenica;

sve su

Vodile do zida;

iza zida je more,

Taj školski oblik sudbine.

Izašao sam kroz vrata od Ploča,
Uveče istog dana, nezabeleženog
U gradskom letopisu, računima, istoriji
Lepe, sećam se, veštine nestajanja.